

Units en la diversitat

Dc, 19/01/2022 per Fundació Pere Tarrés

[Compromís educatiu i social](#)

Moltes vegades quan es vol parlar de “joves i espiritualitat” es tendeix a generalitzar. Per part meva, se’m fa molt difícil integrar aquestes dues etiquetes, “joves” i “espiritualitat”, de forma justa i coherent tenint en compte la versatilitat dels dos conceptes i la diversitat de contextos en la nostra societat. Per això, he volgut agafar com a punt de reflexió les propostes pel 2022 que ha escrit el prior de la comunitat ecumènica de Taizé amb el títol ‘[Esdevenir artesans d’unitat](#)’. Aquest text parteix d’una manera concreta de viure i de veure la fe. Aquesta experiència és, des de fa molts anys, una opció acompanyada i compartida per milers de joves d’arreu del món. Són reflexions i pensaments molt il·luminadors i constructius que parteixen de la base d’una voluntat d’escolta als joves, diàleg amb la realitat, obertura i pregària.

“Fer créixer la unitat, crear lligams: aquest és un dels grans reptes del nostre temps.” Així comença la reflexió del **germà Alois**, prior de la comunitat de Taizé. Aquesta afirmació em fa recordar en la pròpia etimologia de la paraula “religió”, que en llatí vol dir “re-lligar”. Com crear aquests lligams, d’una banda, entre les persones i la seva dimensió espiritual i profunda i, de l’altra, com establir connexions amb la resta de la societat, amb la natura i amb el món. Aquesta hauria de ser una de les missions essencials de la religió, de qualsevol religió, sobretot si es vol fer propera a aquells que no l’acaben d’entendre o se’n senten apartats. L’Església s’hauria de presentar davant el món i dels joves com un “lloc d’amistat per a tothom” i al final això passa per posar atenció a l’Evangeli i “escollir viure la fraternitat per promoure la dignitat de cada ésser humà i per tenir cura de la creació”. Aquestes paraules posen llum a allò més nuclear: entendre la religió, l’Església i la dimensió espiritual no com un ens allunyat, de poder o de domini sinó, tot el contrari, com a espai per viure en l’amor i amb la capacitat de crear més justícia i més fraternitat entre totes les persones. Tot el que no vagi en aquesta direcció (i malauradament en podem trobar alguns exemples) sempre farà crear reticències, totalment justificades.

“Tots nosaltres podem contribuir a un futur de pau i d’unitat en la família humana. Començant amb les relacions que construïm entre nosaltres. Hem de cuidar-nos els uns dels altres, les nostres famílies, els éssers estimats i els amics, sobretot en temps de desafiaments. (...) Potser podríem acostar-nos més als altres, sobretot als que espontàniament no ho faríem?” Són missatges com aquest, que criden a la cura, a l’estimació i a l’acceptació dels altres els que apropen la fe i l’Església al món. Estic segura que una bona part dels joves d’avui en dia estan d’acord amb tot el proposat anteriorment. Hi ha un punt de partida molt important: la no discriminació, l’acceptació i la voluntat de diàleg. Aquesta capacitat de mostrar uns valors i un estil de vida, en aquest cas cristià, que no va dirigit només a uns quants sinó obert a tothom és ja d’entrada un dels millors signes de l’esperit.

Atenció amb el que podem llegir a continuació: “Proposem-nos de no posar mai una etiqueta a ningú, ni transmetre mai prejudicis. Ningú ha de quedar reduït a les seves accions o opinions. I el desacord, fins i tot radical, es pot expressar sense agressió, tot i que cal admetre que de vegades, en determinades situacions d’injustícia, s’ha d’expressar la indignació.” Si aquest fos el clam que els joves sentissin i veiessin traslladat al dia a dia de l’Església segur que alguna cosa canviaria. L’autor del text acaba afegint: “Hi ha reflexos identitaris que agreugen les divisions a les nostres societats, i això també passa a les comunitats cristianes. En lloc de definir-nos en oposició als altres, podríem desenvolupar una identitat i un sentit de pertinença que no exclogui l’obertura dels altres?” Poca cosa més puc afegir després d’aquesta lúcida reflexió. Trobo que és precisament això el que ens interpel·la de l’Evangeli. Jesús proposa un canvi de mirada: deixar de veure la realitat des del prisma del prejudici, l’etiqueta i l’opressió i començar a viure segons la dinàmica de l’amor i l’acollida. Justament, a finals de l’any passat, vam veure com es començava un procés sinodal dins l’església catòlica. Amb voluntat de caminar junts, d’establir diàleg i d’obrir el llenguatge per fer-lo accessible a tothom. Tenim ara una gran oportunitat com Església de fer-nos presents i intel·ligibles a la gent jove; de trencar esquemes, enderrocar prejudicis i poder demostrar que una altra Església, una altra religió i una altra forma d’entendre l’espiritualitat és possible. “Viure la fraternitat comença a la nostra porta. Anem més enllà de les divisions, creem amistat. I veurem com el nostre cor es torna obert, més ampli, més humà. Som prou conscients que la nostra manera personal de viure pot tenir un impacte a l’altra banda del món?”.

Per acabar, cal destacar que ja no hi ha marxa enrere entre el compromís cristià i el mediambiental. Aquest és, avui en dia, un dels reptes més significatius juntament amb la justícia social en el qual molts joves hi estan compromesos. “Tots ens podríem preguntar: quin pas concret, per humil que sigui, puc fer en un futur proper per començar o per aprofundir una conversió ecològica?” Molts joves estan arribant a la conclusió que no viuen aïllats els uns dels altres, que allò que afecta al seu voltant també repercuteix en ells i que, per tant, no se’n poden quedar al marge. Com podem, doncs, ser exemple d’aquesta actitud dins l’Església? “L’Evangeli ens crida a superar les divisions i a ser testimonis que la unitat és possible en una gran diversitat. (...) L’Evangeli ens porta a conrear l’art de crear la unitat. Tots podem esdevenir artesans d’unitat tot teixint lligams d’escolta i d’amistat allà on siguem”.

Es pot trobar aquí la proposta de Taizé del 2022 [‘Esdevenir artesans d’unitat’](#).

Maria Mercader

Responsable d'Identitat i Pastoral de la Fundació Pere Tarrés